

ΕΡΩΤΗΣΗ

668
20.8.13

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Ρήτρα δημοσιονομικού ισοδύναμου

Πρωτακούσαμε για τη ρήτρα δημοσιονομικού ισοδυνάμου όταν συγκροτήθηκε η κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗ.ΜΑΡ και προχώρησε σε συνομιλίες με τους δανειστές. Οι τρεις αρχηγοί, και προκειμένου να καλύψουν τις γκρίζες ζώνες της συμφωνίας, εφηύραν τη ρήτρα ισοδυνάμου για να υποστηρίξουν, ότι, αν η κυβέρνησή τους υπερκάλυπτε τους δημοσιονομικούς στόχους, θα μπορούσε να ανακουφίσει αυτούς που πλήρωναν το βαρύτερο τίμημα της οικονομικής κρίσης, μισθωτούς και τους συνταξιούχους, τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες. Ήταν μάλιστα τέτοια η πίστη τους, ότι το πρόγραμμα μπορούσε να βγει, που έφτασαν στο σημείο ακόμη και να πανηγυρίζουν επειδή «κατάφεραν» να πείσουν την τρόικα να αποδεχθεί αυτή τη ρήτρα. Από τότε συνέβησαν πολλά, η ΔΗ.ΜΑΡ. αποχώρησε (ή εκδιώχθηκε) από την κυβέρνηση, και η οποία από τρικομματική έγινε δικομματική. Οι στόχοι βεβαίως δεν πιάστηκαν ποτέ, οι μεγάλες προσδοκίες διαψεύστηκαν. Ουκ ολίγες φορές χρειάστηκε να ληφθούν και νέα μέτρα για να περιοριστούν τα ελλείμματα και να αυξηθούν οι φόροι.

Έγινε δηλαδή το αντίθετο. Όχι μόνο δεν εφαρμόστηκε η πολλά υποσχόμενη ρήτρα ύφεσης, για να αρχίσει να ανασάνει κάπως η οικονομία, αλλά η τρόικα, επικαλούμενη τη ρήτρα ισοδυνάμου, ζητούσε περισσότερα μέτρα για να καλυφθούν οι «αστοχίες» που εμφάνιζε το πρόγραμμα.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Ποιος ο λόγος που συνέβη αυτό; Μήπως επειδή η επεκτατική λιτότητα δεν αποδίδει παρά μόνο για μικρό χρονικό διάστημα και για τον περιορισμό των δαπανών, ενώ αντιθέτως, συρρικνώνει την οικονομία, με τα έσοδα να μειώνονται ακόμη κι όταν οι φόροι αυξάνονται; Είναι η επεκτατική λιτότητα λύση στην αύξηση των δημόσιων εσόδων;

Αυτό που πίστευαν οι κυβερνητικοί εταίροι ήταν ότι, παρά τον ακραία βίαιο τρόπο, βρισκόταν σε εξέλιξη με το μνημόνιο ένας εκσυγχρονισμός της ελληνικής οικονομίας και που θα οδηγούσε τελικά στην έξοδο της χώρας από την κρίση. Με δεδομένη τη σημερινή οικονομική και κοινωνική κατάσταση στη χώρα, θα συμφωνούσατε ότι υπολόγιζαν λάθος; Το πρόγραμμα προκαλεί μια σπειροειδή αντίδραση, που εντείνει την ύφεση στην οικονομία, μέχρι το σπιράλ (κάποτε) να πιάσει πάτο και να ξεκινήσει η αντίδραση, η οποία όμως, επειδή πρόκειται για θνησιγενή αντίδραση, είναι ουσιαστικά αμελητέα. Ο πάτος για την Ελλάδα είναι η τεράστια ανεργία, οι μειώσεις μισθών και συντάξεων (έως και 40%), η διάλυση των εργασιακών σχέσεων, η κατάρρευση των ασφαλιστικών ταμείων, ιδιωτικοποιήσεις σε δημόσια αγαθά, περιουσία και υποδομές. Υπό αυτές τις συνθήκες και μέσα από αυτή τη διαδικασία είναι δυνατόν να υπάρξει παραγωγική ανασυγκρότηση (έστω και βίαιη) ή μήπως οι διάφοροι κερδοσκόποι (συνήθως ξένα αρπακτικά κεφάλαια) θα απομυζήσουν ό,τι παραγωγικό έχει καταφέρει να διατηρήσει η χώρα με μοναδικό σκοπό το γρήγορο κέρδος και στη συνέχεια θα αναζητήσουν νέα θύματα και λεία αλλού;

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών